

Nr 135.

Av herr **Pettersson** i Dahl m. fl., om ökning av antalet provinsialläkartjänster.

1939 års riksdag fattade beslut om att provinsialläkarorganisationen under en tioårsperiod skulle utbyggas till att omfatta omkring 510 distrikt. Genom beslut av föregående års riksdag, då antalet provinsialläkartjänster utökades med ytterligare 50, har detta mål nåtts. Förverkligandet av 1938 års plan innebär, att det genomsnittliga antalet invånare per distrikt uppgår till 8 100. Emellertid är det uppenbart, att distrikten måste göras ännu mindre, om inte provinsialläkarnas arbetsbörda skall bli alltför stor och för att läkarna skola hinna fullgöra andra än sina rent medicinska uppgifter. Provinsialläkarna ha numera en utomordentligt viktig funktion att fylla beträffande den förebyggande hälso- och sjukvården, främst när det gäller barn och mödrar. Den socialhygieniska och sanitära verksamhet, som bedrivs såväl av staten och landstingen som kommunerna kräver ett utökat antal tjänsteläkare. För att den obligatoriska sjukförsäkringen skall kunna genomföras, fordras en i förhållandevis rask takt företagen utbyggnad av provinsialläkarorganisationen.

Medicinalstyrelsen har, sedan 1945 års riksdag anhållit därom, framlagt ny plan för landets indelning i provinsialläkardistrikt. Antalet distrikt skall enligt denna plan öka till 676, varigenom antalet invånare per distrikt bringas ned till i runt tal 5 600. Medicinalstyrelsen förutsätter, att planen skall genomföras på fem år med inrättande av i medeltal 50 nya provinsialläkartjänster per år. Styrelsen framhåller vidare, att det är angeläget, att provinsialläkardistriktens uppdelning påbörjas omedelbart. Den föreslår följaktligen, att 50 nya distrikt inrättas under nästa budgetår.

Av statsverkspropositionen framgår emellertid att chefen för inrikesdepartementet icke anser sig kunna förorda, att några nya provinsialläkartjänster tillskapas budgetåret 1948/49. Departementschefen avvisar sålunda medicinalstyrelsens förslag, även om han ansluter sig till styrelsens allmänna målsättning. Anledningen härtill är närmast att finna i det ansträngda statsfinansiella och ekonomiska läge landet numera råkat i. Den frågan kan emellertid uppställas, huruvida det är en riktig avvägning emellan olika önskemål att hejda utbyggnaden av provinsialläkarorganisationen. Motionärerna anse för sin del, att den fortsatta utökningen av provinsialläkardistriktet är av en sådan angelägenhetsgrad, att den bör fortsätta, om än i begränsad skala. Det förefaller vara möjligt att öka antalet tjänsteläkare med åtminstone 25 under nästa budgetår. Behovet av nya provinsialläkare på landsbygden är så stort, att möjligheterna att inrätta nya distrikt böra stå öppna även under det kommande

budgetåret. En avsevärd del av landsbygdens folk måste alltjämt resa lång väg för att få läkarvård, vilket innebär förlust i både tid och pengar. På denna och andra grunder är det synnerligen betydelsefullt, att den nu pågående utbyggnaden av provinsialläkarorganisationen icke uppskjutes. Med anledning av vad ovan anförts hemställas,

att riksdagen måtte besluta att antalet provinsialläkartjänster utökas med 25 under budgetåret 1948/49.

Stockholm den 21 januari 1948.

Anders Pettersson
i Dahl.

Harald Andersson
i Dunker.

Axel Rubbestad.

Hj. R. Nilson
i Spånstad.

Osc. Werner.

C. O. Carlsson
i Bakeröd.
